

Chúa Nhật XXX Thường Niên Năm B
Ngày 28 tháng 10 năm 2012

- Phụng vụ Lời Chúa
- Chia sẻ Lời Chúa
- Hình ảnh Đại Hội Đức Mẹ Lavang 2012 kỳ 5 tại Las Vegas, Nevada, Hoa kỳ

Phụng Vụ Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: Gr 31:7-9

Bài trích sách Tiên tri Giêrêmia.

Đấy Chúa phán: Hỡi Giacóp, hãy hân hoan vui mừng! Hãy hò hét vào đầu các Dân ngoại, hãy cất tiếng vang lên, ca hát rằng: “Lạy Chúa, xin hãy cứu dân Chúa là những kẻ sống sót trong Israel.” Đấy, Ta sẽ dẫn dắt chúng từ đất bắc trở về, sẽ tụ họp chúng lại từ bờ cõi trái đất: trong bọn chúng sẽ có kẻ đui mù, què quặt, mang thai và sinh con đi chung với nhau, hợp thành một cộng đoàn thật đông quy tụ về đây. Chúng vừa đi vừa khóc, Ta sẽ lấy lòng từ bi và dẫn dắt chúng trở về. Ta sẽ đưa chúng đi trên con đường thẳng, băng qua các suối nước; chúng không phải vấp ngã trên đường đi: vì Ta đã trở nên thân phụ dân Israel, và Ephraim là trưởng tử của Ta.

Đó là lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ĐÁP CA: Tv 125:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6

Đ. (5) Chúa đã đối xử đại lượng với chúng tôi, nên chúng tôi mừng rỡ hân hoan.

- 1- Khi Chúa đem những người từ Sion bị bắt trở về, chúng tôi dường như người đang mơ, bấy giờ miệng chúng tôi vui cười, lưỡi chúng tôi thốt lên những tiếng hân hoan. **Đ.**
- 2- Bấy giờ dân thiên hạ nói với nhau rằng: "Chúa đã đối xử với họ cách đại lượng." Chúa đã đối xử đại lượng với chúng tôi, nên chúng tôi mừng rỡ hân hoan. **Đ.**
- 3- Lạy Chúa, hãy đối số phận của con, như những dòng suối ở miền nam. Ai gieo trong lệ sầu, sẽ gặt trong hân hoan. **Đ.**
- 4- Thiên hạ vừa đi vừa khóc, tay mang thóc đi gieo; họ trở về trong hân hoan, vai mang những bó lúa. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Dt 5:1-6

Trích thư gửi tín hữu Do-thái.

Tất cả các vị thượng tế được chọn giữa loài người, nên được đặt lên thay cho loài người mà lo việc Chúa, để hiến dâng lễ vật và hy lễ đền tội. Người có thể thông cảm với những kẻ mê muội và lầm lạc, vì chính người cũng mắc phải yếu đuối tư bề. Vì thế, cũng như người phải dâng lễ đền tội thay cho dân thế nào, thì người dâng lễ đền tội cho chính mình như vậy. Không ai được chiếm vinh dự đó, nhưng phải là người được Thiên Chúa kêu gọi như Aaron. Cũng thế, Đức Kitô không tự dành lấy quyền làm

thượng tế, nhưng là Đấng đã nói với Người rằng: “Con là Con Cha, hôm nay Cha sinh ra Con.” Cũng có nơi khác Ngài phán: “Con là tư tế đến muôn đời theo phẩm hàm Menkixêđê.”

Đó là lời Chúa.

Tạ ơn Chúa.

ALLELUIA: Lc 19:38

Alleluia, alleluia! - Chúc tụng Đức Vua, Đấng nhân danh Chúa mà đến; bình an trên trời và vinh quang trên các tầng trời. - ***Alleluia.***

PHÚC ÂM: Mc 10:46-52

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.

Khi ấy, Chúa Giêsu ra khỏi thành Giêricô cùng với các môn đệ và một đám đông, thì con ông Timê tên là Bartimê, một người mù đang ngồi ăn xin ở vệ đường, khi anh ta nghe biết đó là Chúa Giêsu Nadarét, liền kêu lên rằng: “Hỡi ông Giêsu con vua Đavít, xin thương xót tôi.” Và nhiều người mắng anh bảo im đi, nhưng anh càng kêu to hơn: “Hỡi con vua Đavít, xin thương xót tôi.” Chúa Giêsu dừng lại và truyền gọi anh đến. Người ta gọi người mù và bảo anh: “Hãy vững tâm đứng dậy, Người gọi anh.” Anh ta liệng áo choàng, đứng dậy, đến cùng Chúa Giêsu. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo rằng: “Anh muốn Ta làm gì cho anh?” Người mù thưa: “Lạy Thầy, xin cho tôi được thấy.” Chúa Giêsu đáp: “Được, đức tin của anh đã chữa anh.” Tức thì anh ta thấy được và đi theo Người.

Đó là Lời Chúa.

Lạy Chúa Kitô, ngợi khen Chúa.

Chia Sẻ Lời Chúa

Rào cản.

Có một chi tiết nhỏ qua đoạn Tin mừng sáng hôm nay đã làm cho tôi phải suy nghĩ và muốn được đem ra để chia sẻ. Đó là đang khi chàng hành khất kêu van cùng Chúa Giêsu: Lạy Con Vua David xin thương xót tôi, thì nhiều người đã quát mắng và bảo anh hãy im đi, hãy câm miệng lại. Những người này đã trở thành một thứ rào cản, ngăn chặn không cho anh tiến đến cùng Chúa Giêsu. Đáng lẽ họ phải nắm lấy tay anh mà dẫn tới Chúa, thì họ lại túm cổ, lôi anh ra xa Ngài. Chẳng có một ai ngoài chính Chúa Giêsu đã giúp đỡ anh mà thôi.

Thực vậy, khi nghe dân chúng quát mắng anh, thì Ngài đã dừng lại, truyền dẫn anh đến với Ngài. Chỉ lúc đó, họ mới thay đổi thái độ. Chỉ lúc đó, họ mới chịu giúp đỡ con người bất hạnh kia.

Từ chi tiết nhỏ bé trên chúng ta hãy kiểm điểm lại cuộc sống, vì biết đâu, chính chúng ta đôi lúc cũng đã trở thành một thứ rào cản, ngăn chặn không cho Chúa đến với người khác, cũng như không cho người khác đến với Chúa. Vậy chúng ta đã trở nên một thứ rào cản như thế nào?

Tôi xin thưa: trước hết là bằng những ý nghĩ chủ quan đầy thiện kiến, những lời nói thiếu ý thức gây sứt mẻ và những cử chỉ mang tính cách ghen tị. Thực vậy, đứng trước một thanh niên rượu chè cờ bạc hay trộm cắp, mà nay muốn làm lại cuộc đời của mình để trở nên tốt lành hơn, thì phản ứng tự nhiên của chúng ta là nghi ngờ cái thiện chí của anh ta. Từ sự nghi này, chúng ta thường có thái độ cảnh giác, đề phòng bằng cách không liên hệ với anh ta. Và nếu có liên hệ thì cũng dè chừng, mắt trước mắt sau. Cũng vì sự nghi ngờ ấy, chúng ta thường có những lời nói vô ý thức, thiếu trách nhiệm, chẳng hạn: ngựa quen đường cũ. Người như nó mà bỏ được tật xấu này, tật xấu kia thì tôi chỉ bé bằng con kiến.

Tất cả những ý nghĩ, lời nói và thái độ như thế sẽ vùi dập mất chút thiện chí vừa mới lóe sáng trong tâm hồn người thanh niên, để rồi anh ta sẽ chẳng thể nào trở về cùng Chúa. Thay vì kéo anh ta đến với Chúa, thì chúng ta đã trở nên một thứ rào cản, thậm chí còn đẩy anh ta xa lìa Ngài. Hiện thời, đời sống và cách cư xử của chúng ta đã là một thứ rào cản, hay đã là một nhịp cầu, trên đó Chúa đến với những người anh em chúng ta, cũng như trên đó họ sẽ đến cùng Chúa.

Ngoài ra, chúng ta còn có thể trở nên một thứ rào cản bằng chính cuộc sống bê bối của chúng ta. Thực vậy, có những anh em lương dân đầy thiện chí, muốn tìm hiểu Kitô giáo cũng như sứ điệp Tin mừng, thế nhưng thiện chí này đã bị khựng lại khi họ nhìn vào đời sống cụ thể của chúng ta.

Thực vậy, khi nhìn vào đời sống, họ thấy chúng ta cũng gian tham và bất công, cũng độc ác và hà hiếp, cũng giận hờn và thù oán, cũng vợ nọ con kia, lem nhem trong lãnh vực tình cảm... để rồi có lúc họ đã phải thốt lên: Tôi tưởng người Kitô hữu tốt lành như thế nào. Không ngờ họ còn thua cả những người cộng sản, những người Hòa Hảo, những người Cao Đài.

Đáng lẽ ra đời sống của chúng ta phải là một bài giảng hùng hồn, có sức thuyết phục cuốn hút họ về với Đức Kitô, thì do những bê bối, đời sống của chúng ta đã trở thành một thứ thuốc nổ, phá hủy chút thiện chí còn đọng lại nơi họ, hay là đã trở thành một thứ rào cản không cho họ tiến đến cùng Chúa.

Người mù.

Đêm nọ, có một người mù đến thăm bạn. Khi về, người bạn sáng mắt tặng cho anh ta một chiếc đèn lồng theo thói quen của người Nhật thời xưa. Thế nhưng anh mù bèn nói: Tôi không cần đèn, vì đối với tôi, tối và sáng cũng như nhau. Nhưng người bạn trả lời: Tôi biết anh không cần đèn để soi đường, nhưng nếu anh không cầm một cái, thì người khác có thể chạy đụng vào anh, anh nên cầm đi. Nghe hợp lý, anh mù ra về với chiếc đèn lồng trên tay. Đi được một quãng, đột nhiên anh bị một người đụng phải. Với vẻ tức giận anh nói: Bộ anh không thấy chiếc đèn của tôi đó sao? Người kia liền đáp: Đèn của anh tắt rồi.

Với câu chuyện này, anh mù tưởng mình thấy, còn người kia thì không thấy chiếc đèn. Thế nhưng chính anh mới không thấy rằng đèn mình đã tắt. Con người tưởng mình thấy được nhiều chuyện nhưng lại quên hay cố tình quên nhiều cái mình không thấy.

Từ những ý tưởng trên chúng ta đi vào đoạn Tin Mừng sáng hôm nay. Anh mù mang tên gọi Bartimê, có nghĩa là con của ông Timê: nghề nghiệp ăn xin, địa chỉ cư trú là lề đường thành Giêricô. Anh vừa nghèo nàn lại vừa tàn tật. Và dưới mắt người Do Thái thì đó là dấu chỉ bị Chúa trừng phạt, vì tội lỗi của bản thân hay vì tội lỗi của cha ông thuở trước. Anh bị bỏ rơi và sống bên lề xã hội. Người ta không cho anh nói ngay cả khi anh lên tiếng kêu cầu Chúa giúp đỡ.

Như thế người Do Thái tưởng rằng mình thấy rõ anh, nhưng thực ra họ lại không thấy mình bị sai lầm, không thấy nhu cầu sáng mắt của anh vượt trên những đồng tiền bố thí. Còn anh mù, tuy không trông rõ vạn vật nhưng lại thấy được chiều sâu của con người. Anh thấy Chúa Giêsu là con vua Đavít là Đấng Messia. Anh thấy quyền năng của Ngài có thể giúp đỡ anh một cái gì khác hơn là tiền bạc. Và như thế có một sự trái ngược: người mù đã thấy được nhiều cái mà người sáng mắt không thấy.

Chúng ta có thể phân biệt hai loại mù. Mù thể xác và mù tâm hồn. Mù thể xác thì không thấy được vạn vật, còn mù tâm hồn thì đa dạng hơn, chẳng hạn như không hiểu được những gì cần phải hiểu, không khao khát sự công chính và ơn cứu độ. Không phân biệt đâu là chân thiện mỹ... Và trên tất cả, đó là không thấy mình đang sống như người mù. Có mắt mà không nhìn và có nhìn thì cũng chẳng thấy.

Với chúng ta những người Kitô hữu cũng thế: đừng thấy người nào siêng năng đi lễ đọc kinh, ăn ngay ở lành mà đã vội cho là đủ. Đừng thấy buổi lễ rình rang với trống kèn inh ỏi thì cho rằng lễ đó trang trọng, đạt yêu cầu. Đừng thấy Giáo Hội là một tổ chức chặt chẽ, nhà thờ và tháp chuông được xây cất, vội cho rằng đạo đang được phát triển. Nhưng phải như anh mù xin cho mình được thấy, thấy rõ hơn, thấy chính xác hơn: thấy Đức Kitô là Đấng cứu độ, để rồi như anh mù rời bỏ vệ đường, dứt khoát, tìm đến với Ngài. Mặc dù chúng ta là những người có cặp mắt sáng về thể xác, nhưng biết đâu lại mù loà về tâm hồn, cho nên cùng với người mù qua đoạn Tin Mừng sáng hôm nay, chúng ta hãy kêu cầu: Lạy Chúa, xin thương xót con và cho con được sáng.

Tới nguồn sự sáng

Người mù ngồi ăn xin bên vệ đường. Cảnh tượng này cho ta thấy đời anh bị bao phủ bởi nhiều thứ bóng tối.

- Trước hết là **bóng tối thể lý**. Không có đôi mắt, đời anh chìm trong tăm tối. Không biết thế nào là ánh sáng. Không biết thế nào là cảnh thiên nhiên. Không nhìn được khuôn mặt của những người thân. Không tự mình làm gì được. Không tự mình sinh sống được. Chẳng biết có ánh sáng ban ngày. Đời anh chìm ngập một bóng đêm. Bóng đêm dày đặc không một chút ánh sáng. Bóng đêm triền miên không bao giờ chấm dứt. Tất cả là một màu đen. Thế giới màu đen. Quần áo anh mặc màu đen. Khuôn mặt mọi người đều màu đen. Cơm anh ăn hằng ngày cũng màu đen. Một màu đen muôn thủa.
- Kế đến là **bóng tối xã hội**. Vì tàn tật anh trở thành người dư thừa trong xã hội. Anh bị loại trừ khỏi xã hội. Chỉ còn ngồi bên vệ đường mà ăn xin. Như cây cỏ mọc bên đường thôi. Thậm chí khi Chúa đến, mọi người nô nức đón Chúa. Còn anh chỉ kêu lên thôi cũng đã bị người ta cấm đoán, đe nẹt rồi. Anh không có quyền gì hết. Vì anh chỉ là thân phận sống nhờ ở đậu.
- Sau cùng là **bóng tối tâm lý**. Cuộc đời anh không có lối thoát. Anh bị kết án suốt đời chịu giam cầm trong bóng tối. Làm sao thoát ra được khi anh không thể tự mình làm gì. Khi mọi người kể cả những người thân ruồng bỏ anh. Khi xã hội gạt anh ra bên lề cuộc sống.

Nhưng Đức Kitô đem đến cho anh ánh sáng ngập tràn. Người chiếu vào đời anh **ánh sáng hy vọng**. Tuy chưa được gặp Chúa, nhưng chỉ nghe những lời Chúa giảng, những việc Chúa làm anh đã tràn trề hy vọng. Chúa có thể giải thoát anh khỏi định mệnh tăm tối vây bọc cuộc đời anh. Người có thể đưa anh tới miền ánh sáng. Tương lai anh sẽ thay đổi. Cuộc đời anh sẽ tươi sáng. Anh tràn ngập niềm hy vọng. Niềm hy vọng trở thành ánh sáng chiếu soi cuộc đời anh.

Người chiếu vào đời anh **ánh sáng đức tin**. Tuy chưa gặp Chúa nhưng anh đã hoàn toàn tin tưởng vào Chúa. Không tin sao được vì chỉ có Chúa là Đấng duy nhất có thể cứu anh khỏi bóng tối. Vì thế thoát nghe tiếng Chúa anh đã kêu van lớn tiếng xưng tụng Người là Con Vua Đavít nghĩa là Đấng Cứu Thế. Có lẽ những người đi đón Chúa hôm ấy đều có đôi mắt sáng. Nhưng không ai có ánh sáng đức tin. Vì không ai tin Chúa là Đấng Cứu Thế. Trừ anh mù. Mắt anh mù nhưng đức tin của anh sáng. Nên anh là người duy nhất lớn tiếng tuyên xưng Chúa là Đấng Cứu Thế. Niềm tin của anh thật mãnh liệt. Dù bị mọi người chung quanh ngăn cản, niềm tin ấy không những không bị suy yếu mà còn càng trở nên mạnh mẽ hơn. Bị mọi người đe dọa, cấm cản, niềm tin của anh càng vững vàng không gì có thể lay chuyển được, nên anh càng kêu to hơn.

Người đã chiếu vào đời **anh ánh sáng tình yêu**. Chúa là tình yêu. Chúa không nghe bằng tai nhưng nghe bằng trái tim. Vì thế giữa đám đông hỗn độn của thành Giêricô phồn hoa, Chúa vẫn nghe được tiếng kêu van của một người con bé nhỏ ngồi bên vệ đường. Không những Chúa nghe thấy tiếng lòng khốn khổ của anh mà Chúa còn ưu ái gọi anh đến. Thật là một cử chỉ ưu ái quá sức tưởng tượng. Giữa đám đông trong một thành phố phồn hoa, Chúa chẳng gọi ai trừ ra người mù ngồi bên vệ đường. Chúa chẳng chờ đợi ai trừ ra chờ đợi người con nhỏ bé tội nghiệp bị bỏ rơi nhất thành phố đến với Chúa. Đời anh chưa được ai yêu

thương như thế. Đời anh chưa được ai quan tâm như thế. Đời anh chưa được ai mời gọi như thế. Đời anh chưa được ai chờ đợi như thế. Và Chúa còn hỏi anh muốn gì. Đời anh chưa được ai âu yếm như thế. Tình yêu Chúa làm cho đời anh bừng sáng. Anh tìm thấy tất cả ý nghĩa cuộc đời khi gặp được Chúa.

Chúa đem ánh sáng đến cho anh. Chúa là tất cả đời anh. Anh không cần gì khác nữa. Anh vất bỏ cả áo choàng là tài sản duy nhất. Vì anh đã khám phá ra kho tàng quý giá nhất đời. Anh đứng phắt dậy mà đến với Chúa vì tuy mắt chưa nhìn thấy mà lòng anh sáng như sao băng. Và nhất là anh đi theo Chúa cho đến cùng vì Chúa chính là ánh sáng cho đời anh. Chúa sẽ dẫn đường anh đi. Đi đến sự thật và đến sự sống.

Đời sống tôi có nhiều bóng tối vì tôi chưa tin vào Chúa. Đời sống tôi bế tắc vì tôi chưa đặt niềm hy vọng vào Chúa. Đời tôi mệt mỏi chán chường vì tôi chưa yêu mến Chúa. Hãy tin tưởng vào Chúa. Ánh sáng đức tin sẽ chiếu soi đường đời tôi đi. Hãy hy vọng vào Chúa. Niềm hy vọng là ánh sáng ấm áp cho cuộc đời. Hãy yêu mến Chúa. Tình yêu Chúa là ánh sáng hướng dẫn mọi tư tưởng, lời nói, việc làm của tôi. Hãy noi gương anh mù thành Giêricô bỏ tất cả mà theo Chúa. Sống bên Chúa đời tôi sẽ ngập tràn ánh sáng.

ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt

Vài hình ảnh Đại Hội Đức Mẹ Lavang 2012

tại Las Vegas, Nevada, Hoa Kỳ

Từ ngày 19 đến 21 tháng 10 năm 2012

Chủ đề:

CÙNG MẸ XIN VÂNG

Cổng chào

Thánh Lễ Đại Trào khai mạc Đại Hội Đức Mẹ Lavang kỳ 5 tại Las Vegas ngày thứ Sáu 19/10/2012

Thánh Lễ Đại Trào khai mạc Đại Hội Đức Mẹ Lavang kỳ 5 tại Las Vegas

Xe hoa kiệu Đức Mẹ Lavang

Giáo dân dâng Cua Lễ trong Thánh Lễ

Quang cảnh giáo dân ngồi nghe giảng trong Thánh Lễ

Nữ ca sĩ Tâm Đoan đang ca bài **Xin Vâng** trong đêm Văn Nghệ sau Thánh Lễ khai mạc Đại Hội

Nam ca sĩ Tiến Dũng với bài hát **Việt Nam Tôi**

Một màn Vũ Khúc Múa Nón

[Còn nhiều hình ảnh nữa mà không thể đem vào đây được, vì quá tải (Ất)]